

metoder til gradvis at få opfyldt den etablerede politiske målsætning.

Endelig er forslagsstillerne naturligvis forberedt på, at forslaget vil blive mødt med det traditionelle spørgsmål om, hvilket provenutab forslagets vedtagelse ville indebære. I dette tilfælde er det formentlig – og i al fald på grundlag af de oplysninger der er tilgængelige for forslagsstillerne – umuligt at lave en sikker beregning herover, idet dette ville forudsætte kendskab til, med hvilken procent aktieudbytter blev beskattet hos de forskellige aktionærer. Kristeligt folkeparti vil imidlertid gerne benytte lejligheden til at vende sig imod den gængse betragtning, at alt i forbindelse med forslag af denne type kan gøres op i et direkte provenutab. Det er mindst lige så vigtigt at tage hensyn til et forslags indirekte positive virkninger, selv om disse ifølge sagens natur heller ikke lader sig beregne i

tørre og sikre tal. Som ovenfor forklaret er det et led i forslagets bærende tankegang at anspore til yderligere kapitalanbringelse i erhvervslivet, hvis betydelige økonomiske vanskeligheder efterhånden synes at være erkendt, selv af den socialdemokratiske regering. Man kan derfor meget vel forestille sig, at de virkninger, et forslag som nærværende kunne have i retning af forbedrede vilkår for erhvervsinvesteringerne med deraf følgende muligheder for øget produktion og nyoprettede arbejdspladser, kunne føre til besparelser for det offentlige i form af sparet arbejdsløshedsunderstøttelse, der langt ville overstige det direkte provenutab, forslagets vedtagelse ville indebære, og som det i øvrigt synes nærliggende at gætte på til syvende og sidst ville dreje sig om et forholdsvis underordnet beløb målt ud fra de offentlige kassers samlede indtægtsbehov.